

Kedves Zoli!

Bocsánat, hogy kissé későn válaszolok, de a hétköznapok nagyon visszarántottak a jelenbe.

Először megpróbálom a Pálosokról szóló dokumentumot újra elküldeni, ha az előző fájlt nem tudta megnyitni.

Kérdésedre Laci azt válaszolta, hogy szívesen benne lenne egy magyarsággal magyar történelemmel foglalkozó csoportban. Ő nagyon szereti és tudja a történelmet.

Először is a magam élményeit szeretném megosztani. Nagyon vártam ezt az utat, de nem voltak elvárásaim. Azonban félttem is a túráktól amit a programban jeleztél. Sajnos nem vagyok egy túrázós alkat a mozgásszervi problémáimról nem is beszélek. Az indulás előtti napot nagyon fáradtan, erős fájdalommal fejeztem be. Kb 3 órát aludtam a korai indulás miatt. Meglepetésemre azonban minden fájdalom és fáradtság eltűnt reggelre. Elindultunk egy más országba, ahol számomra megszűnt a XXI. század, beléptem a csend és a nyugalom világába.

Ami a legnagyobb szerűbb volt számomra és mondhatom hogy a párom véleménye is az, hogy megismerhettünk két csodálatos embert, Suzant és Dragant. Fantasztikusan sok információt tudtunk meg általuk egy-egy hely energetikájáról és arról, hogy miben tud a segítségünkre lenni, ha adott helyen meditálunk. Nélkülük sokkal szegényesebb lett volna az út, de Téged ismerve megtettél volna mindent hogy más élményekkel gazdagodhassunk. Köszönhetjük még nekik a Semir Osmanagic-al való személyes találkozást és ami számomra nagyon szép befejezés volt az utolsó esti koncert Senannal. Sajnálom, hogy az ő zenéjét csak élőben lehet hallgatni mert számomra ez volt a leginkább lélekemelő.

A meditációs élményem a Szeretet piramisnál rövid, de igen érdekes volt. Megérte hosszasan várni mert egy jó ideig semmi nem jött. Az instrukció amit Dragantól kaptunk hogy a bennünk élő Évát és Lilith-et összekapcsoljuk és megéljük mindkét minőséget.

// Egy kietlen kősvatagban haladtam az úton mikor észrevettem egy tőlem jobbra, távolban haladó utat. Ahogy előre tekintettem észrevettem, hogy a két út a távolban találkozik. Amint az utak találkozásához értem azt tapasztaltam hogy a két út egy spirálvonalban befelé haladó útban folytatódik. Végigmentem ezen az úton is és középen a földön egy kis nyílást vettem észre. Lenéztem a nyílásba és meglepetésemre egy nagy üreg, -szinte barlang nagyságú- tárult fel előttem. A mélyében pedig egy krémszínű párnán egy csodaszép gömb alakú nagy rózsakvarc kristály állt. //

Ezek után igen nagy meglepetés volt amikor a meditáció után arra kértél bennünket, hogy kézenfogva alkossunk spirált és mantrázzunk. ☐)

A másik nagyon fantasztikus megtapasztalásom az alagútban volt. Néhány társunkkal a K1-es kőnél kellett meditálnunk a csoport DNS-ének javításán. Hát mit mondjak? Kicsit megijedtem a feladattól mert nem vagyok genetikus :P . Nem tudom honnan de a jó öreg magyar

népmesékből tanult Égig érő paszuly története ugrott be a képzeletembe. Arra gondoltam hiszen ezzel megteremthetem az Égi Atyával és Föld Anyával való kapcsolatot! Ebben valószínűleg benne van a jó öreg DNS-ünk is! Jól tettem vagy nem, mindenki eldöntheti, de hogy fantasztikus volt amit fizikailag megtapasztaltam az biztos.

//Helyet foglaltam a K1 kövön és elkezdtem szépen megteremteni a kapcsolatot. A talpamból gyökereket növesztettem mélyen a földbe, a korona csakrából pedig ágakat növesztettem amilyen magasat csak tudtam. Ahogy ezzel kész voltam elkezdődött bennem egy erőteljes rezgés fejtetőtől mellkasig. De olyan erős, hogy ilyet még soha nem éreztem. Valami hasonlót érezhetnek az űrhajósok rakétakilövés előtt. A légzésem is szaporává felületessé vált. Nem tudtam leállítani ezt a vibrálást, de talán nem is akartam. Vártam, hogy mi fog történni. Egy idő után kezdett csökkenni majd abbamaradt. Légzésem is visszaált a normálisra. //

A meditáció végén, amikor kinyitottam a szemem Dragan ott ült velem szemben mosolyogva és kérdezte, hogy minden rendben van-e? Mondtam hogy már igen.

Azért a dolog nem hagyott nyugodni, este rákérdeztem hogy mi is volt ez. Dragan szerint olyan volt nekem ez az energia, mint amikor egy fiatal lánnyal megitatnak egy üveg vodkát. Ő is kifekszik tőle...

Szerencsére Dragannak az a feladata, hogy ilyen esetekre odafigyeljen érzékelje és ha bármi probléma van segítsen. Ezért ült velem szemben a meditáció alatt mert érezte, hogy valami történik velem, de ez őszintén 3 és fél percig tartott.

Lehetőségem volt még a K2 köre is meditálnom egy rövid időre. Itt a saját jövőnkre a családukra kérhettünk pozitív megerősítéseket.

Nem volt konkrét célom, csak vártam egy üzenetet, képet, bármit amit befogadjak.

// Egy világégés utáni futurisztikus kép tárult elém. Fentről közelítettem egy felhőkkel vastagon borított bolygó /talán a föld?/ felé. Egy nagyobb kör alakú részen nem takarta a bolygót felhő. Azt „mondták” ez a túlélők lakóhelye. Lassan ereszkedtem lefelé, hogy láthassam milyen az élet, vannak-e emberek és milyenek? Hol laknak, hogy élnek?//

De sajnos csak egy hirtelen vakító fényt láttam amikor valaki az arcomba világított vakuval.

☹

Mindezek engem nagyon meggyőztek hogy folytatni kell a kutatásokat a feltárásokat, hogy végre kiderülhessen az igazság . Köszönet Semir Osmanagicnak a kitartó munkáért és mindenkinek akik munkálkodnak a feltárásokon.

S végül egy üzenet amit megoszthattam a csoporttal a holdpiramison meditáció végén:

ŐRZŐK! VIGYÁZZÁTOK A FÉNYT!

<https://www.youtube.com/watch?v=N69puM7itW0>

Biztos vagyok abban, hogy sok, maroknyi embercsoport tagjai, MI vagyunk az őrzők. És feladatunk, hogy a már birtokunkba jutott ősi tudást az újjászületés lehetőségét a tiszta, feltétel nélküli szeretetet megtaláljuk, őrizzük és átadjuk.

Nagyon szépen köszönöm Neked, hogy veled tarthattunk erre a csodálatos útra!

Üdvözlettel:

Kata, Budapest